

469.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU W POROZUMIENIU Z MINISTREM SPRAWIEDLIWOŚCI ORAZ MINISTREM SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 18 maja 1932 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 11 lipca 1923 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 1 maja 1923 r. w przedmiocie zakupu ropy bruttowej dla Państwowej Fabryki Olejów Mineralnych w Drohobyczu.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 1 maja 1923 r. w przedmiocie zakupu ropy bruttowej dla Państwowej Fabryki Olejów Mineralnych w Drohobyczu (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 387) zarządza się co następuje:

§ 1. W § 3 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 11 lipca 1923 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 1 maja 1923 r. w przedmiocie zakupu ropy bruttowej dla Państwowej Fabryki Olejów Mineralnych w Drohobyczu (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 547) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) punkt b) otrzymuje brzmienie następujące:
„kosztów, połączonych ze sprawowaniem czynności superarbitra, kuratora niezorganizowanych bruttowców i z utrzymaniem autoryzowanych organizacji bruttowców,”
- 2) skreśla się punkt c);
- 3) dodaje się trzy nowe ustępy o brzmieniu następującem:

„Stosunek procentowy bruttowców, reprezentowanych przez poszczególne organizacje, do bruttowców niezorganizowanych oraz stosunek procentowy poszczególnych organizacji bruttowców między sobą, ustalają zainteresowani w drodze porozumienia. W razie niedościa porozumienia do skutku rozstrzyga osoba wyznaczona przez Prezydium Izby Przemysłowo-Handlowej we Lwowie.

Dla określenia wysokości procentowego potrącenia na pokrycie kosztów, przewidzianych w punkcie b) ustępu pierwszego, miarodajne będą zgodne uchwały walnych zgromadzeń autoryzowanych organizacji bruttowców, powzięte w myśl postanowień statutów tych organizacji. W razie braku tej zgody decyduje o tem osoba wyznaczona przez Prezydium Izby Przemysłowo-Handlowej we Lwowie.

Potrącenia od udziałów zorganizowanych bruttowców przekazuje się odnośnym organizacjom, a potrącenia od udziałów niezorganizowanych bruttowców pozostawia się do rozporządzenia sądownego apelacyjnemu we Lwowie w celu pokrywania oznaczonych przez ten sąd wynagrodzeń superarbitra i kuratora niezorganizowanych bruttowców”.

§ 2. O ile z potrąceń od udziałów bruttowców, dokonanych przed wejściem w życie niniejsze-

go rozporządzenia, pozostały jakieś kwoty, sąd apelacyjny we Lwowie może je zużyć na wynagrodzenie superarbitra za dotychczas spełniane czynności.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

470.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 10 czerwca 1932 r.

o zgłaszaniu się i rejestracji osób, korzystających z uprawnień art. 309 prawa górniczego.

Na podstawie art. 309 prawa górniczego, ogłoszonego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 654), zarządza się co następuje:

§ 1. Rejestracji osób, korzystających z uprawnień art. 309 prawa górniczego, ogłoszonego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 654), dokonują:

a) Ministerstwo Przemysłu i Handlu, o ile chodzi o osobę, która w dniu wejścia w życie prawa górniczego była urzędnikiem działu górnictwa Ministerstwa Przemysłu i Handlu (Centrali) w czynnej służbie, w stanie nieczynnym, urzędnikiem emerytowanym tegoż działu, albo pracownikiem kontraktowym w dziale górnictwa Ministerstwa Przemysłu i Handlu (Centrali), albo prezesem wyższego urzędu górniczego;

b) wyższy urząd górniczy, o ile chodzi o osobę, która w chwili wejścia w życie prawa górniczego była urzędnikiem wyższego urzędu górniczego lub podwładnego temuż okręgowemu urzędowi górniczego w służbie czynnej, w stanie nieczynnym, albo urzędnikiem emerytowanym, lub pracownikiem kontraktowym tychże urzędów;

c) okręgowy urząd górniczy, właściwy terytorjalnie dla zakładu górniczego, w którym dana osoba zajmowała stanowisko kierownicze lub dozorcze w chwili wejścia w życie prawa górniczego, jeżeli była zgłoszona w tym charakterze właściwej władzy górniczej i jeżeli nie podpada pod postanowienia punktów a) lub b) niniejszego paragrafu;

d) okręgowy urząd górniczy właściwy terytorjalnie dla zakładu górniczego, w którym dana osoba zajmowała ostatnio przed wejściem w życie prawa górniczego stanowisko kierownicze lub dozorcze, jeżeli dana osoba nie podpada pod postanowienia poprzednich punktów niniejszego paragrafu;

e) Ministerstwo Przemysłu i Handlu, jeżeli chodzi o osobę, która na podstawie ustaw górniczych rosyjskiej, pruskiej lub austriackiej, zajmowała stanowisko kierownicze lub dozorcze tylko w zakładach